

vendig, og har modtaget de Oplysninger, som ere opførte i Betænkningen. Smidertid har Udvalgets Flertal ikke kunnet erkjende, at der i disse Oplysninger laa tilstrækkelig Grund til at standse med denne Bevilling eller indskrænte Virksomheden paa dette Omraade. Dels er der jo flere Steder i Sylland — ganske vist er Befolkningen der temmelig spredt — hvor der ingen direkte Ombæring finder Sted, og dels er der andre Steder, hvor ganske vist Ombæring finder Sted, men hvor den er temmelig ufuldkommen, hvor mange Steder lades ude af Betragtning, fordi de ligge affides, vilde kræve et større Antal Bude eller større Løn til de nuværende og længere Udgange. Ved at faae den hidtil bevilgede Sum, som Folkethinget aldrig har modsat sig, vil der være rigtig god Leilighed til paa alle disse Steder at gjøre Forbedringer, og vil man ikke det, er der paa Sjælland Distrikter, hvor direkte Ombæring endnu ikke er indført, og hvor direkte Ombæring ikke tænkes ordnet. Disse Distrikter kunde man tage for og fremme direkte Ombæring der. Desuden findes der saa mange Forbedringer, særlig paa Landpostvæsenets Omraade, som i den allersejeste Tid ere indførte hos vore Naboer sydpaa, og som der ogsaa kunde være Tale om at bruge Penge til, selv om man ikke maatte anse det for rigtigt at ubvide den direkte Ombæring til flere Kredse i Sylland, end hvor der i Diebliffet finder saadan Sted. Der er saa meget mere Grund til at gjøre Noget paa dette Omraade, som vi paa det ere gaaede langsomt frem; saavidt mig bekendt var i vort sydlige Naboland direkte Ombæring af Passagerer fuldstændig gennemført, da vi begyndte at indføre den i Danmark, og Reformen og Forbedringer finde nu Sted der og flere yderligere Fremstridt, som vi endnu ikke have tænkt paa. Jeg forstaar ikke, at den ærede Regjering, der ellers paa alle andre Omraader ikke negter sig Noget, naar det gjælder at forlange Bevillinger til Forbedring af bestaende, eller Indførelsen af nye Foranstaltninger, paa Landpostvæsenets Omraade er saa sparsommelig, at den forlanger 20,000 Kr. mindre, end der vistnok vilde være blevet forlangt, hvis vi endnu havde haft den forrige Indenrigsminister. Det synes mig at tyde paa, at der i Postvæsenet ikke er stor Iver efter Forbedringer paa dette Omraade, hvor der navnlig trænges dertil. Byerne have i en Række af Aar været velfillede med Hensyn til Postvæsenet, med Hensyn til Forbedring og Omdeling af Postfager, hvorimod Landet i en lang Arrække har været overordentlig forsvømt, og der har først i den seneste

halve Snees Aar der været foretaget Noget af Betydning paa dette Omraade, men nu pludselig siger man Stop, der er ikke flere Landpostkredse at oprette i Landet, og der er ikke mere Noget at bruge Penge til, saa stryger man Bevillingen og siger, den behøves ikke. Det falder ikke den høitærede Minister ind, at man, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, med Hensyn til Postvæsenet bør holde Skridt med andre Lande. Man faar Indtryk af, at der er en vis bureaukratisk Trægthed i Postvæsenets Bestyrelse udenfor Kjøbenhavn, paa Øerne og i Sylland, som er alt Andet end opmuntrende for Lovgivningsmagten. Udvalget har søgt at bøde herpaa, idet den tilbød den høitærede Minister Bevilling af de 20,000 Kr. i Lighed med de tidligere Bevillinger, men den meget ærede Minister har ikke villet modtage denne Bevilling. Det synes altsaa at være principmæssigt i Postvæsenet, at vi skulle gaa langsommere frem end hele det øvrige Europa, jeg tænker her paa det civiliserede Europa; i Rumænien findes der mulig lignende Forhold. I Betænkningen under Nr. 30 findes der en lille Bemærkning vedrørende Spørgsmaalet om lettere Afgang for Passagererne til Befordring med Postvogne. Dette Spørgsmaal har været fremdraget i Samraad, og man har først ment, at det vilde være muligt for Ministeriet at indføre en Ordning, som tillod Passagerer at staa op paa Beien, saaledes at de altsaa ikke behøvede at løse Billet paa en Station, men at de kunde løse en Billet paa Vognen hos Kudffen. Dette er realiseret nogle Steder i Landet ved Benyttelse af det saakaldte Sporvognsbilletsystem. Den høitærede Minister har imidlertid erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa denne Ordning, medmindre han fik Postkonduktorer til samtlige Vogne, idet det ikke kunde betroses Ruffene at billettere. Jeg tror ikke, at denne Indvendning er fuldstændig holdbar, i det Mindste er det sagt mig, at paa private Sporvogne i Norge, særlig i Christiania, overlades det Hele til Kudffene og det Samme maatte kunne ske i Dagvogne og Diligencer her, men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, idet jeg kan erkjende, at der kan være visse Betæneligheder hos den høitærede Minister i saa Henseende, og at det i alt Fald er et Spørgsmaal, som det kan være rigtigt at gjøre til Gjenstand for nærmere Overveelse. Mulig kunde man lette Agangen for Passagererne ved andre Foranstaltninger, navnlig ved at forøge Billetstationernes Antal og ved at tillade Passagererne at indskrive sig med Dagvognen eller Diligencen umiddelbart før dens